

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.778 van 20 december 1996
in de zaak A. 67.954/X-6277.**

In zake : Miharu YAMAGIWA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. SWARTENBROUX en
C. BEVERNAGE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Middenstand en Landbouw.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Miharu YAMAGIWA op 5 maart 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Middenstand en Landbouw van 6 december 1995 waarbij haar de beroepskaart voor vreemdelingen wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. BEVERNAGE, die verschijnt voor verzoekster, en van Rechtskundig adviseur M. VERMEERSCH, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 18 januari 1991 wordt voor verzoekster een aanvraag tot het bekomen van een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B ingediend, voor een tewerkstelling in de hoedanigheid van "Deputy Managing Director" bij de firma "Hillside", gevestigd aan de Blauwe Bessenlaan 6 te Kraainem. Haar wordt op 23 januari 1991 een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B toegekend voor de periode van 1 maart 1991 tot 29 februari 1992.

1.2. Op 16 december 1991 dient verzoekster een aanvraag bij de gemeente Kraainem in tot het bekomen van

een beroepskaart voor activiteiten van bestuurder van de n.v. Hillside.

De aanvraag wordt op 23 januari 1992 ontvangen op het Ministerie van Middenstand.

1.3. Op 20 maart 1995 geeft de Dienst Vreemdelingenzaken een negatief advies inzake de aanvraag van Miharu YAMAGIWA.

Op 31 maart 1995 wordt aan Miharu YAMAGIWA een bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 maart 1995 om het grondgebied te verlaten betekend.

1.4. Het tussenadvies van de Raad voor Economisch Onderzoek van 7 maart 1995 inzake de aanvraag van Miharu YAMAGIWA beslist de behandeling van het dossier te verdagen.

1.5. Op 7 september 1995 verleent de Raad voor Economisch Onderzoek een ongunstig advies op de aanvraag van Miharu YAMAGIWA.

1.6. Bij beslissing van de Minister van Middenstand en Landbouw van 6 december 1995 wordt de beroepskaart aan verzoekster geweigerd.

Deze beslissing wordt haar betekend op 5 januari 1996.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster als middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 8 van het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 houdende uitvoering van de wet van 19 februari 1965 en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, doordat de bestreden beslissing, houdende weigering van de door verzoekster op 8 januari 1992 aangevraagde beroepskaart, pas werd genomen op 6 december 1995 en pas aan verzoekster werd medegedeeld op 5 januari 1996, dit is vier jaar na de aanvraag, terwijl

"er vier jaar zijn verlopen tussen de aanvraag op 8 januari 1992 en de mededeling van de beslissing op 5 januari 1996;

uit de procedurestukken kan worden afgeleid dat dit dossier een onaanvaardbare vertraging heeft gekend, die volledig te wijten is aan de onzorgvuldigheid van de adviesverlenende en beslissingnemende overheden;

aldus blijkt dat verwerende partij pas op 30 september 1992 het advies heeft gevraagd aan de Dienst Vreemdelingenzaken en deze dienst pas op 3 januari 1995 een advies heeft verleend (zie stukken 20 en 24);

verwerende partij pas in de loop van 1994 aan de Raad voor Economisch Onderzoek inzake Vreemdelingen een advies heeft gevraagd;

de Raad voor Economisch Onderzoek pas op 1 februari 1995 een eerste maal vergaderde;

ter zitting van 1 februari 1995 de zaak werd uitgesteld tot 7 maart 1995; op 7 maart 1995 de zaak opnieuw werd uitgesteld tot 29 mei 1995; het uiteindelijke advies pas werd verleend op 7 september 1995;

de gemachtigde van de Minister van Middenstand pas op 6 december 1995 een beslissing heeft genomen;

deze extreem lange duur van de procedure onverenigbaar is met een behoorlijk en zorgvuldig bestuur (en er voor gezorgd heeft dat reeds heel wat potentiële investeerders België de rug toekeerden);

deze onzorgvuldigheid verzoekster een aanzienlijk nadeel heeft berokkend, nu verzoekster in een onhoudbare toestand van rechtsonzekerheid werd geplaatst;

verzoekster op het ogenblik van de aanvraag over een geldige verblijfsvergunning en arbeidskaart B beschikte en de verblijfsvergunning nog drie maanden geldig bleef; zij er redelijkerwijze mocht van uitgaan dat er binnen deze termijn van drie maanden

een beslissing zou worden genomen omtrent haar aanvraag tot het bekomen van een beroepskaart;

de verblijfsvergunning van verzoekster door het uitblijven van de bestreden beslissing en de extreem lang aanslepende adviesperiodes, inmiddels verstreken is en verzoekster nu reeds drie jaar en negen maanden in een onhoudbare en uiterst kwetsbare rechtspositie verkeert, nu zij op elk ogenblik het land kan worden uitgezet;

het in deze omstandigheden ook niet verrassend is te moeten vaststellen dat de vennootschap Hillside N.V., waarvan verzoekster bestuurder is, sinds enkele jaren verliezen lijdt, vermits verzoekster niet over een beroepskaart beschikt om als orgaan van de vennootschap bedrijvig te kunnen zijn en over geen enkele zekerheid beschikt dat zij wel in België zal kunnen blijven;

het bestreden besluit derhalve de beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden door de procedure, zonder geldige reden, vier jaar te laten aanslepen en verzoekster in een rechtsonzekere situatie te plaatsen nopens de mogelijkheid tot het uitoefenen van haar beroep en haar verblijf in België";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt :

"De 4 jaren verlopen tussen aanvraag en beslissing zijn voor een groot deel te wijten aan de aanvrager omwille het oneigenlijk gebruik van de arbeidskaart B en het niet overmaken van de vereiste bewijsstukken.

De verzending van de beslissing van 6 december 1995 geschiedde bij brief van dezelfde dag aan het gemeentebestuur. De beslissing werd door verweerder voor ontvangst afgetekend op 5 januari 1996";

2.1.3. Overwegende dat uit de gegevens van deze zaak blijkt dat verzoekster op 16 december 1991 haar aanvraag tot het bekomen van een beroepskaart heeft ingediend; dat de aanvraag geweigerd werd bij ministeriële beslissing op 6 december 1995 en dat deze weigering haar betekend werd op 5 januari 1996; dat een termijn van meer dan vier jaar tussen aanvraag en betekening van de weigeringsbeslissing kennelijk onredelijk is; dat de verwerende partij deze ongewoon lange termijn verklaart door het "oneigenlijk gebruik van de arbeidskaart B en het niet overmaken van de vereiste

bewijsstukken", maar verzuimt haar verklaring met concrete gegevens te staven; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"1. De bestreden beslissing heeft tot gevolg dat aan verzoekster geen beroepskaart wordt afgeleverd. Dit betekent dat verzoekster niet in staat zal zijn om haar beroep als bestuurder van de N.V. Hillside uit te oefenen. Het spreekt voor zich dat de tenuitvoerlegging van de bestreden akte voor verzoekster een onherstelbaar nadeel vormt.

Verzoekster is naar België gekomen met het oogmerk bedrijvig te zijn in de parel- en diamanthandel. Indien zij dit beroep niet zal kunnen uitoefenen, zal zij gedwongen zijn de vennootschap N.V. Hillside te vereffenen. Gelet op de leeftijd van verzoekster (56 jaar) zal het niet mogelijk zijn, na een annulatie van de bestreden beslissing, haar activiteiten te hernemen.

2. Bovendien zal verzoekster verplicht zijn België te verlaten.

Verzoekster diende haar aanvraag tot het bekomen van een beroepskaart in drie maanden vóór het verstrijken van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning.

Nu verwerende partij 4 jaar nodig had om t.a.v. verzoekster een beslissing te nemen, is de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van verzoekster sinds lang vervallen.

Op 3 januari 1995 ontving verzoekster reeds vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken een bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied te verlaten (stuk 7). Toen de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel inzag dat de procedure aangaande de aangevraagde beroepskaart nog steeds lopende was, werd het bevel in afwachting van een beslissing in deze procedure geschorst (stuk 8).

Nu verwerende partij de aanvraag van verzoekster heeft verworpen, zal aan verzoekster eerstdaags een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten, betekend worden.

Indien verzoekster verplicht wordt het grondgebied te verlaten, zal haar een nadeel worden berokkend dat onherstelbaar is.

Verzoekster verblijft reeds 5 jaar in België en heeft zich hier geïntegreerd. Zij heeft hier belangrijke investeringen verricht, met name de aankoop van een woning te Kraainem ten bedrage van 10.620.000 frank en van een appartement te

Sint-Lambrechts-Woluwe ten bedrage van 4.750.000 frank.

Het verlaten van het grondgebied zal meebrengen dat verzoekster haar investeringen niet kan rendabiliseren en haar toekomstplannen in de diamant- en parelhandel niet kunnen realiseren.

Dit nadeel wordt nog versterkt door het feit dat verzoekster reeds 5 jaar in België verblijft en er steeds op rekende dat haar een beroepskaart zou worden verleend. De lange duur van de procedure heeft dit vertrouwen van verzoekster enkel vergroot.

Enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan bijgevolg vermijden dat verzoekster verplicht wordt België te verlaten.

Dat het nadeel dat door deze schorsing kan worden vermeden ernstig en moeilijk te herstellen is, kan niet betwist worden (R.v.St., 2 december 1992, nr. 41.263, LESSENS; R.v.St., 7 oktober 1992, nr. 40.623, OWUSU ANSAH).

Uw Raad heeft herhaaldelijk bevestigd dat een beslissing die ertoe strekt dat een vreemdeling naar zijn land moet terugkeren een 'evident' moeilijk te herstellen en ernstig nadeel berokkent (R.v.St., nr. 41.531, 11 januari 1993; R.v.St., 29 oktober 1992, nr. 40.926, FAKHRE DITINA)";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop niet antwoordt;

2.2.3. Overwegende dat de door verzoekster gegeven uitleg voldoende overtuigingskracht bezit om te besluiten dat ook aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Middenstand en Landbouw van 6 december 1995 waarbij aan Miharu YAMAGIWA de beroepskaart voor vreemdelingen wordt geweigerd.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig december 1900 zesennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.